

1632.

ZARZĄDZENIE Nr 62 KOMISJI DEWIZOWEJ

z dnia 9 listopada 1950 r.

w sprawie regulowania płatności z tytułu usług, związanych z obrotem morskim.

Na podstawie art. 3 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 86, poz. 584 i z 1939 r. Nr 87, poz. 549) Komisja Dewizowa zarządza, co następuje:

§ 1. Zezwala się aż do odwołania niżej wymienionym przedsiębiorstwom na dokonywanie przewidzianych w niniejszym zarządzeniu czynności w zakresie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi:

A. Zarządowi Portu Gdańsk - Gdynia P. P. W - Gdańsk-Wrzeszcz;

B. Zarządowi Portu Szczecin - P. P. W. Szczecin;

C. Centrali Zbytu Węgla - P. P. W. Ekspedycja Morska Gdańsk - Wrzeszcz, Centrala w Katowicach;

D. armatorom:

„GAL” Gdynia - Ameryka Linie Żeglugowe S. A., Polsko-Brytyjskiemu Towarzystwu Okrętowemu S. A., Żegludze Polskiej S. A.;

E. agentom okrętowym:

Angielska Spółka Akcyjna „The Cunard Steam Ship Company Ltd”. Warszawa;

F. maklerom:

Maklerska Spółdzielnia Pracy „AGMOR”, Gdynia, Bałtycka Agencja Morska „BALTICA”, Gdynia, Gdynska Agencja Morska „GAMA”, Gdynia, Polskie Towarzystwo Żeglugowe „NAVIGATOR”, Gdynia,

Maklerzy Okrętowi Rummel & Burton, Gdynia, Polska Zjednoczona Korporacja Bałtycka sp. z o. o., Gdynia,

American Scantic Line w Polsce, Gdynia;

G. firmom ekspedycyjnym:

C. Hartwig S. A., Międzynarodowi Ekspedytorzy, Zarząd w Warszawie;

Dyrekcja Morska w Gdyni;

„Spedrapid”, Spedycyjna Spółka z o. o., Szczecin — Gdynia;

Przedsiębiorstwo Robót Przeładunkowych dla Małych Portów, Słupsk;

H. firmom shiphandlerskim:

Zaopatrywanie Statków „Baltona” P. P. W. Gdynia;

I. firmom kontrolnym:

„Polcargo”, Rzeczoznawstwo i Kontrola Ładunków P. P. W. Centrala w Gdyni,

„Supervise”, Polskie Towarzystwo Kontroli, spółka z o. o. Gdynia.

§ 2. Wymienione przedsiębiorstwa mogą korzystać z uprawnień wynikających z niniejszego zarządzenia tak długo i w takim zakresie, w jakim dopuszczone są do właściwej ich działalności na podstawie obowiązujących je przepisów.

§ 3. Przyjęcie przypadających wyżej wymienionym przedsiębiorstwom od cudzoziemców należności wynikających z tytułu świadczonych usług, związanych z obrotem morskim, nastąpić może tylko:

- w zagranicznych środkach płatniczych,
- w złotych z zagranicznego rachunku wolnego, prowadzonego na zasadzie § 15 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 57, poz. 419 i z 1939 r. Nr 7, poz. 40),
- przez rozliczenie na zasadach § 4 oraz § 6 i § 7 według aktualnych instrukcji, wydawanych przez właściwe władze dewizowe.

§ 4. Zezwala się na dokonywanie na prowadzonych w ksiązkach przedsiębiorstw rachunkach zagranicznych zleceniodawców i korespondentów rozliczeń należności wzajemnych z tytułu morskich obrotów usługowych, o ile należności te płatne są na ten sam kraj, z wyłączeniem kompensaty należności wolnodewizowych z zobowiązaniami clearingowymi oraz na wysyłanie za granicę odnośnych not kredytowych i debetowych.

§ 5. Zezwala się na zwrotne przekazywanie za granicę przez Narodowy Bank Polski i banki dewizowe niewykorzystanej części zaliczek armatorskich pochodzących z zagranicy pod warunkiem przedłożenia bankowi udokumentowanego rozliczenia.

§ 6. Zezwala się na inkasowanie w kraju w złotych należności wynikających bezpośrednio z umowy frachtowej przypadających zagranicznym zleceniodawcom od krajowych osób fizycznych i prawnych.

§ 7. Zezwala się na dokonywanie, w granicach kwot zainkasowanych dla poszczególnych zleceniodawców i korespondentów zagranicznych na podstawie § 6, wypłat w kraju na pokrycie zobowiązań tych zleceniodawców i korespondentów wobec krajowych osób fizycznych i prawnych z tytułu usług związanych z obrotem morskim.

§ 8. Przekazanie za granicę należności z tytułu morskich obrotów usługowych może mieć miejsce jedynie za zgodą właściwych władz dewizowych i po potrąceniu zobowiązań odnośnego zleceniodawcy wobec krajowych osób fizycznych i prawnych.

§ 9. Zezwala się na dokonywanie w uzasadnionych przypadkach wykładów z polecenia i na rachunek zagranicznych zleceniodawców z tytułu płatności wynikłych z bieżących interesów, związanych ściśle z obrotem portowym i transportem morskim. Wyłożone kwoty, które nie zostaną przekazane względnie rozliczone zgodnie z paragrafami poprzednimi, winny być przedstawione do zapłaty właściwemu dłużnikowi w drodze inkasa bankowego.

§ 10. Zezwala się na stawianie do dyspozycji kapitanów statków obcych waluty krajowej do wydatkowania w kraju z tym, że udzielona zaliczka kapitańska zostanie rozliczona w rachunku maklerskim zgodnie z § 3.

§ 11. Wszelkie przeliczenia walut obcych tak w rozliczeniach z cudzoziemcami jak i osobami zamieszkałymi w kraju winny być dokonywane wyłącznie według kursów Narodowego Banku Polskiego, obowiązujących w dniu dokonywania danej płatności lub rozliczenia.

§ 12. Dokonywanie płatności i rozliczeń nie objętych niniejszym zarządzeniem wymaga każdorazowego zezwolenia Komisji Dewizowej.

§ 13. Kontrolę wykonania niniejszego zarządzenia powierza się oddziałom Narodowego Banku Polskiego w miastach portowych według ich właściwości miejscowej.

§ 14. Uchyla się uchwałę generalną Nr 18/III Komisji Dewizowej z dnia 2 kwietnia 1948 r. oraz instrukcję Komisji Dewizowej w sprawie sposobu prowadzenia rachunków „Złote Morskie”.

Szczegółowe instrukcje w sprawie likwidacji rachunków „Złote Morskie” wyda Narodowy Bank Polski.

§ 15. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 13 listopada 1950 r.

KOMISJA DEWIZOWA

H. Kotlicki, E. Wierzchoń